

GILLETTE

NO RETURN, PLEASE.

FERDINANDO FREGA
A MEMOIR OF CORPORATE MISUNDERSTANDING AND LITERARY REFLECTION

GILLETTE, GEEN TERUGKEER NIE, ASSEBLIEF

THE SYSTEM · 07

Ek het Moeder Gillette op 1 Desember 2003 verlaat.

Ek het van die korporatiewe wêreld weggestap en 'n rol agtergelaat wat ek agtien jaar lank beklee het.

Dit was nie 'n dramatiese besluit nie.

Dit het eerder gevoel soos om 'n ou pak terug in die klerekas te hang en te besluit om dit nie weer te dra nie.

Nie omdat dit verslete was nie.

Bloot omdat dit nie meer gelyk het na die mens wat ek wou word nie.

Toe het ek na 'n ander pak gaan soek.

Een met genoeg ruimte vir 'n toekoms wat niemand se toestemming nodig gehad het nie.

Die storie moes daar geëindig het.

Maar sommige stories is nie van plan om te eindig nie.

Hulle wag net.

Dan, eendag, stuur hulle vir jou die rekening.

Byna drie-en-twintig jaar later keer mense my in die straat voor en sê:

“Ons is so bly jy werk weer vir Gillette.”

Die probleem is dat ek nie weer daar werk nie.

En om dit te verduidelik, blyk verbasend moeilik te wees.

Dan kom die teorieë.

“Jy lei nou GILLETTENARRATIVE, die beroemde handelsmerk se nuwe uitgewersafdeling.”

Op daardie punt verlaat die werklikheid amptelik die vertrek.

Die volgende vraag volg gewoonlik:

“Hoe op aarde het jy dit reggekry? Een-en-sestig jaar oud, geen universiteitsgraad nie, en ’n skouspelagtige vier vir Italiaans.”

Ek weet selde wat om te antwoord.

Dan begin voormalige kollegas bel.

Sommige lyk opreg geïnteresseerd om uit te vind of daar dalk ook vir hulle plek binne die handelsmerk is.

Dit is toe dat ek iets ontdek het wat niemand nog ooit aan my verduidelik het nie:

letterkunde het neue-effekte waarteen niemand jou ooit waarsku nie.

As ek dit vroeër geweet het, sou ek dalk ’n rustiger beroep gekies het.

Visvang, miskien.

Beslis nie verkope nie.

Teen hierdie tyd het selfs die burgemeester van my tuisdorp die storie gehoor.

Ek hoop net hy daag nie by my voordeur op om my te vra om iemand in diens te neem nie.

Ek sou 'n praktiese probleem hê.

Ek besit geen kantore nie.

Geen hoofkantoor nie.

Geen departement menslike hulpbronne nie.

Net 'n lessenaar.

'n Sleutelbord.

En 'n leeftyd se stories.

Die res dra ek saam met my.

Want ek sou eerlikwaar nie weet waar anders om dit te los nie.

Welkom by Gillettenarrative.com.

'n Mens sal jou boodskap lees.

Gewoonlik dieselfde een wat die boeke geskryf het.

'n Nota aan Kliënte van P&G, Gillette, BIC, Wilkinson, Schick en L'Oréal

Dankie vir julle boodskappe en vir julle aandag.

Let asseblief daarop dat ons nie produkte, bestellings, besendings, kommersiële kwessies, klagtes, pryslyste of spesiale pryse hanteer nie. Ons verwerk geen bestellings van enige aard nie, ook nie in “slow moving”-kategorieë nie.

Ons verstaan waarvan julle praat, maar dit is nie ons besigheid nie.

'n Spesiale dankie aan die groothandekliënt uit New York in verband met die Pampers-bestelling: kontak asseblief u verskaffer in Cincinnati direk. As 'n guns kan ons slegs u boodskap aanstuur.

Ons sal julle graag gratis in ons redaksionele ruimte verwelkom, bloot om 'n plek te deel waar letterkunde die werklikheid ontmoet – 58 jaar se ervaring binne 'n groot wêreld wat niemand ooit kan uitwis nie.

Ferdinando Frega
owner@gillettenarrative.com

Ferdinando